

paa saadanne Endringer, skulde det maaskee hos Nogle kunne bevirke den Tro, at der var en større Overensstemmelse mellem Udvalgets og Regjeringens Ansuelser, end der virkelig er, at det Lovforslag, der fra Udvalgets Side er fremkommet, var blevet understøttet i en højere Grad, end Tilfældet er. Jeg troer, at Udvalgets Forslag, enten man vælger Fler-tallets eller Mindretallets, for Diebliffet ere saa lidet skikkede til at blive Lov, at jeg for mit Bedkommende virkelig ikke drifter mig til at forsøge paa at emendere dem.

Monrad: Jeg troer nu ikke, der er Anledning for Thinget til at fravige den Maade, hvorpaa det tidligere har behandlet denne Sag. Vi have altid her behandlet denne Sag formelt, vi have altid villet opsætte at tage Beslutning, indtil der kunde finde en mere alsvig Overbetælselse af de herhenrørende Forhold Sted. Det Hensyn, som bestandigt har gjort sig gjældende, er jo, at vi nødigt ville behandle Fællesanliggender, for alle Parter have faaet Leilighed til at yttre sig (Hør!). Dertil kommer endnu med Hensyn til denne specielle Sag, at jo saavel Regjeringen som det andet Thing holde fast ved den tidligere brugte Fremgangsmaade, og jeg skulde derfor ansee det for rigtigt, at vi ogsaa blive staaende derved (Ja!). Jeg misfjender paa ingen Maade Betydningen af Udvalgets Arbejde; jeg troer, det kan have været ganske rigtigt, baade at Thinget har nedsat et Udvalg, og at dette Udvalg har behandlet Sagens Realitet. Det er maaskee gavnligt, netop naar det Tidspunkt rykker nær, da Sagen skal have sin endelige Afgjørelse, at der foreligger et saadant Fingerpeg fra Thingets Side om den Vej, som man mulig kunde ønske at gaae. Jeg skulde saaledes, efter Alt hvad der foreligger, ansee det for ønskeligt, om ogsaa det ærede Udvalg vilde ansee dette Resultat for tilstrækkeligt, og om det ikke, saaledes som Sagen nu staaer, kunde finde sig foranlediget til at tage Forslaget tilbage. Det vilde maaskee ellers, naar Thinget nemlig ikke gif ind paa Udvalgets Forslag, faae det Udseende, som om man havde Noget imod de af Udvalget yttrede Ansuelser, skjøndt man jo egentlig slet

ikke vil indlade sig paa Realiteten, men kun af formelle Grunde vil blive staaende ved Udfastet, saaledes som det er kommet til os fra Landstinget (Hør!).

Ordføreren: Jeg vil ikke sige, at Medlemmerne af dette Udvalg have givet det meest staaende Beviis paa Enighed (Munterhed), og jeg vil heller ikke bebrejde den ærede Finanzminister, at han gjorde det meest Mulige ud af denne Sagens Stilling. Naar det kommer til Stykket, saa er det ikke usandsynligt, at maaskee — jeg tør ikke mere tale om Udvalget, men idetmindste to af Udvalgets Medlemmer og den høitærede Finanzminister egentlig ere de eneste Parter i Sagen; idetmindste skulde min Husommelse staae mig meget feil, om vi ikke for 12 Aar siden vare enige i det Princip, som Udvalget her har opstillet. Dengang var Sagen under meget stærk Omtale, og saavel den ærede Finanzminister, som den nuværende Chef for Hs. Majestæts Cabinet, gjorde mig da flere Gange den Ære, at tale med mig om den Sag, og vi vare da enige i det Princip, som nu er udtalt i Udvalgets Betænkning. Jeg vil ikke benægte, at det nu synes temmelig haabøst, at faae det ud af denne Lov, som vi ønske, naar nemlig ikke alene Regjeringen, men ogsaa de vigtigste Medlemmer af forssjellige Classer, s. Ex. af Geistligheden og af Militairetaten — jeg har vel ikke hørt min ærede Ven, Rigsdagsmanden for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) yttre sig, men jeg tør vel neppe ansee hans Tausshed for Andet end et Beviis paa, at han er enig med Regjeringen — ere imod den, og jeg vil derfor blot henstille til den ærede Finanzminister, om han ikke troer, at det dog idetmindste kunde være hensigtsmæssigt og i alle Parter's Interesse, om han borttog den, upaatvilelig dog for Regjeringen uvæsentlige, Betænkelse om, at Skibene skulle have Ladning, og saa forøvrigt lod Loven undergaae den alsvdige og vistnok nyttige Droskelse, som han ønsker, at den skal undergaae, især i Slesvig, og at vi altsaa tog vort Forslag tilbage, dersom det ellers uenige Udvalg kunde blive enige i den Henseende, hvilket jeg drifter mig til at troe, efter hvad jeg har hørt.